

skulde opnaa økonomisk Lighed, har da ført til det Resultat, at man for det almindelige Husmandsbrugs Vedkommende foreslaar lignende Regler gennemført med Hensyn til Byggelaanenes Størrelse og Byggelaanenes Forrentning som dem, der er fastsat i Loven af 4. Oktober 1919. Det foreslaas altsaa her, at hvad der hedder direkte Tilskud til Bygningernes Opførelse med denne Lovs Vedtagelse fuldstændigt skal bortfalde. Der skal derimod efter begge Love gives et Byggelaan, og af dette Byggelaan skal en vis Del være rentebærende, medens en anden Del skal gives som rentefrit Laan, men saaledes, at denne Del af Laanet afdrages først. Samtidig med, at denne Bestemmelse overføres fra Lov af 4. Oktober 1919 til den almindelige Husmandslov, foreslaas det her, at den rentepligtige Del af Byggelaanet forhøjes fra 6 000 Kr. til 8 000 Kr., og i saa Henseende bliver altsaa Husmændene stillet fuldkommen ens ved disse to forskellige Love.

Med Hensyn til Jordkøbet foreslaas det, at Staten skal kunne give et Forskud paa Laanet, der udgør $\frac{9}{10}$ af Jordens Salgsverdi, saa snart de fornødne Adkomst-dokumenter i saa Henseende er bragt i Orden. Endvidere gennemføres den Lighed mellem Brugerne under de to forskellige Love, at der ogsaa efter den gamle Husmandslov kan ydes Forskud paa Byggelaan, naar Bygningerne er under Tag, ganske i Overensstemmelse med, hvad der er Tilfældet efter Lov af 4. Oktober 1919.

Hvad de enkelte Paragraffer angaar, skal jeg ganske kort omtale de vigtigste af disse, men naturligvis kun dem, der afviger fra den nu bestaaende Husmandslov, som jeg forudsætter bekendt. I § 1 er der foreslaaet den Ændring, at Amtskommissionernes Formænd skal have et Honorar af 20 Kr. pr. Sag, der færdigbehandles. I Øjeblikket er dette Honorar 10 Kr., hvilket er det Beløb, det har været fra Begyndelsen af. Ærede Medlemmer vil sikkert indrømme, at hvad man gav 10 Kr. for for 10—15 Aar siden, med det Prisniveau, vi nu har, rettelig bør betales med 20 Kr., hvis man ønsker at give det samme Vederlag. Hertil kommer, at det i Virkeligheden er et meget stort personligt Arbejde, man kræver af Amtskommissionernes Formænd ved Behandlingen af en saadan Sag, saa at denne Forhøjelse maa anses for i høj Grad rimelig.

Aldersbetingelsen for at komme i Betragtning ved Uddelingen af disse Laan har hidtil været Fuldmyndighedsalderen, men i Lovforslagets § 3 er det nu fastsat, at

vedkommende skal være fuldmyndig, det vil altsaa sige 21 Aar, dog som Regel ikke under 25 og ikke over 50 Aar. Der har nemlig under Forhandlingerne om, hvorledes man bedst skulde tilvejebringe fuldstændig Lighed, været peget paa den Ulighed, der fandtes imellem den gamle Husmandslov, som gav Adgang for Ansøgere paa 21 Aar, og Loven af 4. Oktober 1919, der kræver Valgret til Folketinget, hvilket jo med Hensyn til Alderen betyder 25 Aar. Man har altsaa søgt at gøre de to Love ensartede derved, at man har fastholdt Fuldmyndighedsbestemmelsen, men saaledes, at der tilføjes: dog som Regel ikke under 25 Aar, hvilket altsaa betyder, at det kun bliver undtagelsesvis, under ganske særlige Forhold, at en ung Mand, der endnu ikke er fyldt 25 Aar, kan komme i Betragtning, hvad jeg maa finde meget rimeligt.

I § 7 er der foretaget den Ændring, at medens den nuværende Ordning bevares, hvorefter Landbrugsministeren i Samraad med begge Tingenes Finansudvalg fastsætter Maksimumsbeløbet for den samlede Laaneværdi, skal ved dette Samraad nu ogsaa fastsættes et Maksimum for Omkostningsbeløbet ved Bygningernes Opførelse. Der bliver altsaa her sat to Højestegrænser, en for den samlede Laaneværdi og en for Bygningernes Værdi. Der er derimod ikke sat nogen Grænse for Jordarealets Størrelse, og jeg lægger afgørende Vægt derpaa. Det staa altsaa enhver ny Bruger frit for at købe saa megen Jord, han kan, for den samlede Laaneværdi og i tilsvarende Grad formindske det, han anvender til Bygningernes Opførelse, medens det modsatte ikke kan tænkes: at en ny Bruger kan forhøje det Beløb, han anvender til Bygninger, og saa formindske det, han anvender til at købe Jord for. Man gaar nemlig ud fra den Betragtning, at det vil være formaals-tjenligt, at disse Brug bliver saa store som muligt i Henseende til Areal, og at de paagældende i mange Tilfælde meget godt kan begynde med forholdsvis smaa og i det lange Løb maaske utilstrækkelige Bygninger; Bygningernes Afpasning efter den Drift, der finder Sted paa Ejendommen, kan jo ske efterhaanden og behøver ikke at være bragt i Orden i selve Opførelsesøjeblikket.

I § 8 er der foreslaaet en Ændring, som jeg maa lægge afgørende Vægt paa, nemlig en Ændring med Hensyn til selve Lovens Administration. Hidtil har Forholdet jo ligget saaledes, at denne Lovs Administration ifølge Lovens Bestemmelser og i Henhold til den Maade, hvorpaa Loven nødvendigvis maa administreres, har været henlagt